

ΤΑ ΜΑΓΙΑ Κ' Η ΑΓΑΠΗ

Σ τὸν Ἀργύρη Ἐπταλιωτή.

— Κόρη Ξανθή καὶ λυγερή, κόρη γαλανομμάτα,
Τί λούστης καὶ χτενίστηκες καὶ βάνεις τὰ καλά σου ;
— Λούστηκα καὶ χτενίστηκα καὶ βάνω τὰ καλά μου
Νὰ πάου 'c τὴν Ἀγια Κυριακή, 'cτὸ μέγα πανηγῦρι,
Νὰ μέ iδουν ἡ μελαχροιναῖς νὰ χύσουν μαῦρο δάκρυ,
Νὰ μέ iδουνε κ' ἡ γαλαναῖς νὰ σκάσουν ἀπ' τὴ ζήλια.
Στολίστη, συγυρίστηκε, γοργὰ-γοργὰ 'πηγαίνει,
Μὰ ὄντας 'c τὸ σπίτι γύριζε σιγὰ καὶ ἀργοπατάει,
'Αχνό εἶναι τ' ἀχειλάκι της, χλωμὸ τὸ μάγουλό της,
Τὰ γαλανὰ τὰ μάτια της θάλασσα θολωμένη.
— Κόρη Ξανθή, τί μοῦ παθεις κ' ἔτσι χλωμὴ γυρίζεις ;
— Ἀνάθεμά την τὴ στιγμὴ κ' ἀνάθεμα τὴν ὥρα
'Ποῦ 'βγῆκ' ἀπὸ τὴν πόρτα μου νὰ πάου 'c τὸ πα-
[νηγῦρι,
'Πάντι νὰ iδῶ τὴς γαλαναῖς νὰ σκάσουν ἀπ' τὴ ζήλια
Καὶ νά iδω τὴς μελαχροιναῖς νὰ χύσουν μαῦρο δάκρυ,
Εἴδα τὸ Ζαχαρόγιωργα, τὸν Κώστα τὸ λεβέντη.
Τὸν εἶδα νὰ γλυκογελᾶ μὲ μιὰ παπαδοπούλα
'Οποῦ 'χει μαῦρα τὰ μαλλιὰ κ' ἔχει καὶ μαῦρα μάτια,

Τριαντάφυλλο 'c τὸ μάγουλο καὶ ζάχαρι 'c τὰ χείλια.
 Τὸν εἶδα, μὲ βαλάντωσε καὶ μοῦ πονεῖ ἡ καρδιά μου·
 Λευκὰ φορεῖ, γοργὰ πατεῖ, χρυσᾶ εἶναι τ' ἄρματά του,
 Πρῶτος 'βγαίνει 'cτὸ πήδημα, πρῶτος καὶ 'cτὸ λιθάρι,
 'Ρίχνει καὶ τὸ ντουφέκι του περνάει τὸ δαχτυλίδι.

"Οντας ἐμπῆκε 'c τὸ χορό, 'cὰν ἄγγελος μοῦ φάνη,
 "Οντας γλυκοτραγούδησε, τρέμ' ἡ καρδιά μου, τρέμει.
 Μὰ κιδντας χαμογέλασε, μοῦ πῆρε τὴν καρδιά μου.
 -Κόρη νὰ'πᾶς'cτῆς μάγισσες τὸν πόνο σου νὰ'γειάνουν.
 Σηκώθηκε καὶ διάβηκε 'c τῆς μάγισσες τῆς πρωτες.
 Τοὺς δίνει χούφτα μάλαμα, τοὺς δίνει χούφτ' ἀσῆμι,
 Τοὺς δίνει καὶ τοῦ Κωσταντῆ μαλαματένια βούλα,
 Μαχαῖρι μαυρομάνικο μὲ δίκοπο λεπίδι.

—Μάγισσες, παραμάγισσες καὶ λάμιας δυχατέρες,
 'Πέστε καλὰ τὰ 'ξόρκια σας, ρίχτε καλὰ τὰ μάγια,
 Μαγεῦτε τὸ μαχαῖρι του μέσ' 'c τὴν καρδιά της νά'μπη
 Νὰ τρέξῃ αῖμα κατάμαυρο, μαῦρο 'cὰν τὰ μαλλιά της·
 Μαγεῦτε καὶ τὴ βούλα του 'cε μένα νὰν τὸν φέρη.
 Τὰ ρίχνουν μιά, τὰ ρίχνουν δυώ, τὰ ρίχνουν πέντε δέκα.
 "Αδικαῖ μάγια ρίχνετε κιᾶδικα 'ξόρκια λέτε,
 Γιατὶ 'c ἀγάπη 'γκαρδιακιά, 'c ἀγάπη 'μπιστεμένη
 Τὰ μάγια δὲν ἀχρήζουνε, τὰ 'ξόρκια δὲν 'φελᾶνε!
 —Μάγισσες, παραμάγισσες καὶ λάμιας δυχατέρες,
 Μαγεῦτε τὸ μαχαῖρι του μέσ' 'cτὴν καρδιά μου νά'μπη,
 Μαγεῦτε καὶ τὴν βούλα του νεκρὴ νὰ τὴ φορέσω,
 'Σὰ δὲν τὸν πῆρα ζωντανή, τὸν πέρνω 'πεθαμένη.

ΛΑΜΠΗΣ ΜΟΣΚΟΣ